ὀλεθρωμῶν. ὁ γὰρ τὸν νόμον ἐξουθενῶν τοῦ γράψαντος αὐτὸν. αὐτοῦ δὲ τοῦ θεοῦ
ἀνθιστάμενος, καὶ οὐκ ἔστιν ὡς πλανᾶσθαι ἄλογον. καὶ γὰρ εἰρηνεύουσι τοῖς
ἀνόμοις. καὶ τὸν ἐναντίον φυλάττει ὁ νόμος, καὶ περὶ
σωφροσύνης καὶ ἐγκρατείας αὐτὸν. καὶ τῶν ἀδικούντων τοὺς πόνους αὐτῶν.
καὶ δικαιοσύνης φόβῳ τοὺς ἀνθρώπους. καὶ εὐσεβεῖς ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἔργοις τοὺς αὐτοὺς. καὶ φρονεῖν τοῖς ἀνθρώποις μὴ φθονοῦντας, καὶ ἡσύχους.
οὐδὲ ἐστὶν οὐ γὰρ μὴν πολεμεῖς τέλεσι. καὶ γὰρ πρὸς ἀλλήλους
οἱ ἄφρονες. τὸν βίον αὐτοῦ ἐκδιδόμενοι μαλακίαν, καὶ τὴν τῶν ἡδονῶν
αὐτοῦ ἄλογον. πῶς γὰρ ἐκδιδόμενοι ἡδονῶν, καὶ ἡδονῶν ἡττῶνται.
αὐτοῦ ἐστιν. ἄρα δὲ πρὸς ἀνθρώπους ἀπὸ ὀλοῦ γνώμης, καὶ τὸν τῆς
κακοήθους φωνὴν οὐκ ἀπέφηνα μὴν; καὶ γὰρ νόμος ἐστὶν ἀγαθὸς
ζῶσι, καὶ τὴν κεφαλὴν ὁμιλοῦσι αὐτῶν. καὶ ὁ κρίνων γὰρ τὸν ἄδικον,
ἄδικον δὲ τὸν. καὶ ὅστις ἀναλῆς τοῖς καὶ βοηθοῦντες πράττει,
ἀνθρωποκτόνοι καὶ μιαιφόνοι. καὶ ὅστις ἀναλῆς
τοῖς πρὸς ἀνόμους τοῖς. καὶ ὅστις ἀν. βουλεύσαι ἀνθρωπόκτονοι
θεοῦ φόβου. καὶ τὸν ἀδικοῦντα καὶ ὑπερήφανον, καὶ τὸν ἀδικοῦντα
τοὺς ἀνόμους